

دولت افغانستان به کمک داعشی‌ها رفت

سرهنگ اعظم وقتی متوجه شد از سه بالگرد ارتش برای نجات داعشی‌ها استفاده شده، بسیار عصبانی شده بود. در حالی که یک روز پس از این رویداد یک بالگرد ارتش تمام چیزی که برای ۱۰۰ نفر در پایگاهی موسوم به چینی‌ها آورد، فقط سه کیسه برنج بود.

به گزارش آران نیوز: پایگاه نیروهای ارتش در شهرستان «قورماچ» ولایت «فاریاب» موسوم به پایگاه «چینی‌ها» پیش از سقوط توسط طالبان سه شب متعدد مقابل حملات سنگین حدود نیمی از نظامیان خود را دست داد.

افسران این پایگاه اظهار کردند که از 106 نیروی ارتش مستقر در این پایگاه 21 نفر از جمله فرمانده این پایگاه کشته و 33 نظامی دیگر نیز زخمی شدند. همچنین 15 نیروی پلیس مرزی که در پایگاه حضور داشتند نیز در پی این حملات پی در پی جان باختند.

روزنامه آمریکایی، مقاومت نیروهای ارتش در پایگاه چینی‌ها نشان دهنده شرایط سخت جنگی نظامیان افغان و ناتوانی ارتش برای حمایت و تامین تدارکاتی آن‌ها دانست؛ بویژه زمانی که درگیری بزرگی با طالبان در دیگر مناطق جریان داشته باشد.

این پایگاه در حالی هدف حملات گسترده طالبان قرار گرفت که بیش از 10 هزار عضو این گروه در 480 کیلومتری آن شهر استراتژیک «غزنی» در جنوب شرق افغانستان را نیز مورد حمله قرار داده بودند.

شدیدترین حملات بر پایگاه چینی‌ها در روز شنبه و یکشنبه هفته جاری در حالی رخ داد که درگیری‌ها در غزنی نیز در شدیدترین وضع خود قرار داشت و به گفته افسران این پایگاه طالبان نیروهای خود در فاریاب را متمرکز کرده و در طول این دو شب به این پایگاه حمله کردند.

نیروهای مستقر در پایگاه از فرماندهی منطقه در «مزارشریف» برای دریافت پشتیبانی هوایی و دریافت تدارکات توسط بالگرد التماس می‌کردند و مهمات و مواد غذایی نیز بشدت کم بود.

ستوان «رضا» از افسران این پایگاه گفت: «بارها به ما گفتند که یک ساعت دیگر به آنجا می‌رسیم و وقتی دوباره با آن‌ها تماس گرفتیم گفتند که تا نیم ساعت دیگر آنجا خواهند بود اما به ما خیانت کردند و هرگز به کمک ما نیامدند.»

رضا ادامه داد که شمار اعضای طالبان به حدود هزار نفر می‌رسید و ظاهراً برای تامین تدارکات خود نیز مشکلی نداشتند.

این نیروی ارتش افغان اظهار داشت: وقتی صبح روز دوشنبه به سمت دیوار خارجی پایگاه آمدیم هیچکس در برج دیدبانی حضور نداشت حتی سرباز مسئول نگهبانی فرار کرده بود تا به طالبان تسلیم شود.

این پایگاه توسط قرارگاه‌هایی در اطراف آن محافظت می‌شد و لایه دفاعی دیگری نیز در نزدیکی آن قرار داشت، طالبان نیز در تپه‌های اطراف قرار داشتند و در طول روز پایگاه را از دور و در طی شب نیز از نزدیک این پایگاه را مورد حمله قرار دادند.

ستوان افغان ادامه داد که اجساد نیروهای امنیتی در زیر آفتاب متعفن شده بودند اما «کاری درباره آن نمی‌توانستیم انجام دهیم زیرا جابجایی اجساد آن‌ها بسیار خطرناک بود».

رضا افزود که ستوان «فهمیم» از دیگر مدافعان پایگاه به همراه یک جوخه پنج نفره به یکی از قرارگاه‌ها در نزدیکی پایگاه اعزام کردند اما صبح روز دوشنبه همه آن‌ها به طالبان تسلیم شدند.

وی افزود که این نیروها از ما نیز می‌خواستند تا همراه آن‌ها به طالبان تسلیم شویم.

در صبح روز دوشنبه گروه‌های پنج تا شش نفره پایگاه و قرارگاه‌های نزدیک آن را ترک کردند و در نهایت تنها 40 نفر از نیروها در پایگاه باقی ماندند.

سرهنگ «سید اعظم» فرمانده پایگاه نیز پیش از آنکه کشته شود حتی بدون در نظر گرفتن درگیری‌ها در غزنی از عدم تامین تدارکاتی پایگاه ابراز نگرانی کرده بود زیرا در حالی که پایگاه‌ها از بالگرد برای تامین تدارکاتی نیاز دارند سیاستمداران از بالگردها برای استفاده شخصی خود بهره می‌گیرفتند.

این سرهنگ افغان افزود که حقوق نیروهایش از 10 ماه گذشته پرداخت نشده بود و ارتش «نگران بود وقتی حقوق آن‌ها را بپردازد نیروها دیگر به پایگاه باز نمی‌گردند».

سرهنگ اعظم چهار روز پیش از آنکه کشته شود در گفت‌وگوی تلفنی گفت: همه ما فکر می‌کنیم که ما را به دشمن فروختند.

ستوان رضا نیز اظهار داشت: روز دوشنبه 40 نیروی باقی مانده در پایگاه چینی‌ها با بالا بردن سلاح‌هایشان به طالبان تسلیم شدند و آن‌ها نیز نیروهای ارتش را به صف کرده و سلاح‌ها و جلیقه‌های ضد گلوله آن‌ها را گرفتند اما اجازه دادند تا تلفن‌های همراه و دیگر وسایل شخصی خود را به همراه داشته باشند.

طالبان سپس دو اتوبوس حامل مهاجران افغان بازگشته از ایران را متوقف کردند تا از آن برای انتقال نظامیان استفاده کنند؛ به گفته مقامات ارشد نظامی تمام 106 نظامی این پایگاه یا توسط طالبان کشته شده و یا توسط این گروه اسیر شده بودند؛ همه بجز ستوان رضا.

در زمانی که طالبان نظامیان را سوار بر اتوبوس می‌کردند، رضا خود را میان غیرنظامیان مخفی کرد و در حالی که زیر یونیفورم

خود لباس شخصی بر تن داشت یونیفورم خود را درآورد و میان آنها باقی ماند. زمانی که طالبان با اتوبوس حامل اسیران منطقه را ترک کردند وی نیز همراه غیرنظامیان شروع به حرکت کرد.

پس از آن نیز وقتی طالبان متوجه شدند که یکی از افسران افغان میان اسیران نیست به سرعت بازگشتند اما هیچکدام از مهاجران بازگشتی درباره حضور رضا در میان خود به طالبان چیزی نگفتند و طالبان نیز منطقه را ترک کردند.

این غیرنظامیان از افسر ارتش خواستند تا پیش از اینکه طالبان بازگردند آنها را ترک کند و ستوان رضا نیز در مسیر دیگر شروع به گام برداشتن کرد.

بزودی هوا تاریک شد و رضا تمام مدت شب را پیاده طی کرد و در صبح زود روز آینده خود را به نزدیکترین پایگاه ارتش در ولایت «فاریاب» رساند.

رضا در یک تماس تلفنی از سرنوشت نیروهای اسیر شده به دست طالبان اظهار بی اطلاعی کرد.